

S A T U R N I N

Poklidný pobyt na dědečkově vile v Roztokách byl narušen nejen přítomností tety Kateřiny a jejího synka Milouše, ale rovněž silnou noční bouřkou, která zpřetrhala elektrické vedení a rozvodnila Roztocký potok.

Té bouřlivé noci se do vily vloupal uprchlý chovanec nedalekého ústavu Pěnička. Shodou náhod to bylo zrovna v den, kdy, tak jako naposledy před rokem, mělo být rozhodováno o jeho dalším setrvání v tomto ústavu. Právě když se snažil vypáčit dveře do dědečkovy pracovny, překvapil jej Jiří Oulický, který se vracel z poněkud pozdní návštěvy u slečny Barbory Terebové. Zaskočený Pěnička strhl ze zdi starožitnou tureckou šavli a se slovy „Rozsekám Tě na cimpr-campr“ se vyřítit na bezbranného Oulického. Naštěstí Saturnin byl na blízku. Pěničku znal z doby, kdy působil jako ošetřovatel na psychiatrické klinice, a tedy věděl, že Pěnička trpí těžkou duševní chorobou, pro kterou trvale není vůbec schopen rozpoznávat protiprávnost svých jednání. O Pěničkově útěku z ústavu věděl a předpokládaje možnost jeho vloupání do vily vyzbrojil se zapůjčeným revolverem. Saturnin, jsa držitelem příslušného oprávnění k držení zbraně, věděl, že tento revolver dědeček používá k plašení špačků, a proto předpokládal, že revolver je nabit toliko slepými náboji. Přesto, ve snaze ochránit Oulického a vystrašit Pěničku a zahnat jej tak na útěk, na něj několikrát vystřelil. Byl proto dosti překvapen, když se Pěnička zhroutil na zem s prostřelenou nohou. Saturnin totiž netušil, že dědeček špačky opravdu bytostně nesnáší, a proto revolver je nabit ostrými náboji. Přes okamžitou pomoc dr. Vlacha a převoz do nemocnice zůstala Pěničkova noha chromá.

Navzdory prožitému nočnímu dobrodružství v dědečkově vile se teta Kateřina, vedena heslem „Ranní ptáče dál doskáče“, vydala na svoji obvyklou ranní procházku. Poté, co po noční bouři voda opadla, našla na břehu potoka nevelkou dřevěnou truhličku plnou lesklých šperků a blyštících se kamínků. Komu truhlička patřila, se nedalo poznat. Hned ji napadlo, že to může být zlato a drahé kameny. Hodnotu nalezeného pokladu odhadovala na více jak půl milionu korun, a proto se slovy „Každý svého štěstí strůjcem“ truhličku odnesla a těšila se, jak cennosti výhodně prodá za částku nejméně půl milion korun. Příslloví „Nechval dne před večerem“ by však bývalo přílehavější, protože téhož dne dopoledne u klenotníka, kterému chtěla cennosti prodat, ke svému rozčarování zjistila, že se jedná toliko o zdařilé napodobeniny v hodnotě nepřevyšující pouhých tisíc korun.

Pro tuto nevydařenou transakci si dr. Vlach z tety Kateřiny zlomyslně tropil posměch. Proto se teta Kateřina rozhodla, že se mu pomstí. Věděla, že si dr. Vlach velice zakládá na svých kapesních hodinkách s věnováním od ministra Švehly, a proto se slovy „Na hrubý pytel hrubá záplata“ přesvědčila svého synka Milouše, aby využil příhodného okamžiku a nalil dr. Vlachu do kávy, kterou Saturnin spolu s mísou koblih servíroval v knihovně, silný, leč zdravotně jinak nezávadný uspávací prostředek, který mu za tím účelem sama předala. Poté, až dr. Vlach usne, mu měl Milouš hodinky, jejichž hodnota činila 4 tisíce korun, opatrně vzít. Kateřina zamýšlela,

že dr. Vlachovi hodinky vrátí až po několika dnech, až bude dostatečně zdrcen jejich ztrátou. Cestou do knihovny, pevně rozhodnut splnit své poslání, ovšem potkal Milouš slečnu Barboru. Ta mu nabídla, zda by si s ní nechtěl zahrát tenis, protože Oulického stále trápil podvrtnutý kotník. Milouš s nadšením souhlasil a připojil se hned ke slečně Barboře, aniž se vůči kávě a hodinkám dr. Vlacha čehokoliv dopustil.

Během jízdy autem na kurty roztocké organizace Sokol pohříchu slečna Barbora využívala zpětného zrcátka k úpravě svého naličení. Přehlédla tak na kole jedoucího účetního Slámu. Ten si pádem z kola poranil čelist, v důsledku čehož byl 5 dnů v pracovní neschopnosti a poté ještě po dobu 2 týdnů mohl přijímat pouze kašovitou stravu a obtížně artikuloval. Když jej slečna Barbora po nehodě ošetřovala, poznal v ní Sláma svoji mladší sestru. Poté, co oba sourozence po tragické smrti jejich rodičů před mnoha lety osud rozdělil, jeden o druhém nevěděl. Jejich nečekané setkání tak bylo tou nejlepší tečkou za událostmi celého dne.

O t á z k y:

1.

Jak právně posoudíme jednání Saturnina? Odůvodněte.

2.

Jak právně posoudíme jednání Kateřiny? Odůvodněte.

3.

Když byl účetní Sláma policejním orgánem dotázán, zda souhlasí s trestním stíháním své sestry, uvedl v roztržitosti, že souhlasí. Na dosud zcela bezúhonnou slečnu Barboru tak byla státním zástupcem podána obžaloba pro přečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 TZ a soud již dokonce nařídil termín hlavního líčení. Teprve poté si Sláma uvědomil svoji chybu. Dostavil se proto k soudu a v době, kdy do termínu hlavního líčení zbývalo ještě několik dnů, do protokolu, sepsaném v kanceláři soudu soudním tajemníkem, učinil výslovné prohlášení, že bere zpět svůj souhlas s trestním stíháním slečny Barbory. Jak bude soud na tuto skutečnost reagovat? Odůvodněte.

4.

Předpokládejme, že ještě před událostmi v roztocké vile byla přesně v den Miloušových devatenáctých narozenin Okresnímu soudu Praha-západ, jako soudu pro mládež, doručena obžaloba, která vinila Milouše z toho, že krátce před svými osmnáctými narozeninami spáchal skutek obžalobou kvalifikovaný jako provinění šíření toxikomanie podle § 287 odst. 1, 3 TZ. Okresní soud Praha-západ po doručení obžaloby zjistil, že již čtvrt roku před podáním obžaloby se Milouš i se svojí matkou přestěhoval do Dejvic. Proto podle § 39 ZSVM předseda senátu soudu pro mládež rozhodl o postoupení věci Obvodnímu soudu pro Prahu 6. Byl tento postup soudu správný?

5.

Předpokládejme, že čtyřicetiletý Pěnička byl v ústavu z toho důvodu, že v minulosti spáchal ve stavu vyvolaném duševní poruchou trestný čin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 TZ a jedním ze závěrů, ke kterým soud dospěl, bylo to, že Pěničkův pobyt na svobodě je nebezpečný. Z jakého ústavu Pěnička uprchl? Odůvodněte.

6.

Jiří Oulický četl ve Svobodném slovu o vrahovi z Vraňan, který byl odsouzen k dlouholetému trestu odnětí svobody s tím, že i kdyby se ve výkonu trestu choval sebelépe, bude moci o podmíněné propuštění požádat nejdříve po třiceti letech. Doktor Vlach tvrdil, že to není možné. Mohla být novinová zpráva pravdivá? Odůvodněte.

7.

V téže době byl známý opilec Krbec obžalován z přečinu krádeže, kterého se měl dopustit tím, že v prodejně Baťa nečekaně vytrhl z ruky jednu z prodavaček Čurdův patentní zouvák, který pak v hospodě prodal a utržené peníze propil. V hlavním líčení prodavačka i jeden ze zákazníků shodně uvedli, že Krbec, aby se zouváku zmocnil, nejdříve několikrát prodavačku silně udeřil. Soud tuto skutečnost sice zaprotokoloval, avšak Krbcův čin v rozsudku kvalifikoval jako krádež a v odůvodnění se o napadení prodavačky vůbec nezmínil. Státní zástupce včas a řádně podal odvolání v neprospěch Krbce a domáhal se změny právní kvalifikace činu na loupež, neboť ke zmocnění se zouváku použil Krbec násilí. Odvolací soud ve veřejném zasedání znovu vyslechl Krbce, který se k použití násilí doznal, a dále prodavačku a svědka, kteří použití násilí potvrdili. Na základě takto provedených důkazů odvolací soud výrok o vině i o trestu z rozsudku soudu prvního stupně zrušil a sám rozhodl tak, že Krbce uznal vinným loupeží a zpřísnil mu i trest. Bylo to správné? Odůvodněte.

* * *